

Mihajlović, Prvoslav-Boba (1921–78), nogometaš reprezentativac sa 13 nastupa, član JFK Partizan (Beograd). Sudjelovao na OI 1948 (srebrna medalja). Kao trener djelovao u OFK Beograd, Egiptu i Kuvajtu; bio teh. rukovodilac u JFK Partizan (Beograd) i član Komisije za sastav reprezentacije. Dobitnik Specijalne zlatne plakete NSJ.

Mihajlović, Vladan (1940), dizač utega, med. sudac, sp. radnik. Predsjednik statističke komisije IWF, član Izvršnog komiteta EWF (1973–77), njegov potpredsjednik (1977–81) i generalni sekretar (od 1981); generalni sekretar Saveza Jugoslavije za dizanje utega (1968–81), predsjednik JKDT Partizan, Beograd (1973–80). Napisao: *80 Years of the Weightlifting in the World and Europe (1896–1976)*, Budimpešta 1977; *Dizanje tegova — pravila i komentar*, Beograd 1965 i 1973, i dr.

Mihalić, Branka (1935), službenica; rukometašica reprezentativka sa 25 nastupa, članica RK Lokomotiva (Virovitica), zaslužna sportašica Jugoslavije. Na PS 1957 članica ekipe koja je osvojila brončanu medalju.

Mihalić, Franjo (1921), viši sp. trener; atletski reprezentativac, član JAK Partizan (Beograd), zaslužni sportaš Jugoslavije. Postavio 25 JR u trčanju na 5000 i 10000 m, 20 i 25 km te u trčanju na 1 h. Na OI 1956 osvojio srebrnu medalju u maratonskoj trci; pobjednik ponoćne trke São Silvestro (São Paulo) 1952 i 1954, te brojnih maratonskih trka u Tokiju, Moskvi, Bostonu i Ateni. Višestruki pobjednik na BI u trčanju na 10000 m (1954 i 1957) i u maratonskom trčanju (1956, 1959 i 1961) te na PJ u trčanju na 5000 m (1952, 1954), na 10000 m (1946–47, 1949–51, 1953, 1955–60), u krosu (1953–54, 1956–57, 1959–60 i 1963).

Mihelić, Josip (1910), tehničar; nogometaš i nogometni trener u klubovima na području Rijeke i Istre; prije II svj. rata igrao za SK Željezničar i GSK Marsonija (Slavonski Brod).

Mihelić, Maks (1903–54), šofer; nogometni reprezentativac (vratar) sa 13 nastupa; član Prvog hrvatskog građanskog sportskog kluba (Zagreb).

Mihovilić, Miro (1915), profesor tjel. odgoja i sociologije, dr. psihologije; sp. radnik, reprezentativac u vaterpolu (vratar) od 1934 do 1949 (izuzevši ratne god.). član Plivačkog kluba Jadran (Split). Kao sp. radnik bio je član Zemaljskog fiskulturnog odbora Hrvatske (Sibenik 24. IV 1945), tajnik FD Slavija (Zagreb, 1945–47), potpredsjednik ASD Mladost (Zagreb), stručni tajnik Fiskulturnog saveza Hrvatske (1945–47), član Upravnog i Stručnog odbora Plivačkog saveza Hrvatske i Jugoslavije. Savezne komisije za fizičku kulturu Saveznog izvršnog vijeća, Jugoslavenkog saveza organizacija za fizičku kulturu, JOK, potpredsjednik Udruženja reprezentativaca i olimpijaca Jugoslavije. Pored ostalog bio je i član Direktorija Svjetske organizacije za slobodno vrijeme i rekreaciju (od 1956), Direktorija Međunarodnog komiteta za sociologiju sporta (1966–74), tajnik CIEPS UNESCO, član IO ICHPER i Direkcije FIEP. Od 1952 do 1974 obavljao dužnost odgovornog urednika Sportske stručne biblioteke u Zagrebu. Napisao i objavio brojne stručne i znanstvene radove iz oblasti: slobodno vrijeme, rekreacija, turizam, kultura, omladina, obitelji, prostorno planiranje; u oblasti sporta i tjel. odgoja: *Osnovi vaterpola*, Zagreb 1952; *Badminton*, Zagreb 1958; *Spasavanje utopljenika*, Zagreb 1964; *Kako da postanem jak — Zdravlje, snaga, ljepota*, Zagreb 1967; *Vrhunski sportaši*, Zagreb 1974 i dr. Dobitnik brojnih priznanja i nagrada u zemlji i inozemstvu te Trojeza Saveza za fizičku kulturu Hrvatske (1955).

Mijandrušić, Jordan (1914), profesor tjel. odgoja, šef Katedre za fizičku kulturu pri Pedagoškoj akademiji u Rijeci (1961–75). Bio je referent za f.k. Oblasnog narodnog odbora za Istru (1946–47) i u Fiskulturnom savezu Hrvatske (1947–48), tajnik Gradskog odbora Gimnastičkog saveza Hrvatske za Rijeku (1948–49), inspektor za f.k. općine i kotara Rijeka i tajnik Komisije za fizičku kulturu Skupštine grada Rijeke (1954–58).

mijenjanje staze, [1] bowling: pravilima određena zamjena staze u toku ekipnog natjecanja. Može se izvoditi na dva načina, amer. i evr.; [2] m.s. na amer. način: jedna ekipa igra na stazi br. 1, a druga na stazi br. 2. Nakon što su se izredali svi igrači u prvoj, odn. drugoj stazi, u narednom bacanju igrači mijenjaju staze. Treće bacanje jednako je prvom, s tim da se natjecanje nastavlja na stazama br. 3 i 4, pa zatim na stazama 5 i 6 itd.; [3] m.s. na evr. način: igrači svake ekipe narednu seriju igraju pomicanjem za jednu stazu udesno. Na dvostaznoj kuglani svaka ekipa igra pol. serije na jednoj, a drugu pol. na drugoj; nakon svakog bacanja mijenjaju se staze; [2] brzinsko klizanje: obavezno mijenjanje vanjske za unutarnju stazu i obratno za vrijeme natjecanja. M.s. izvodi se na za to određenom ravnom dijelu staze u svakom krugu vožnje.

mikazuki geri (jap.; polukružni udarac nogom), karate: udarac od tla do visine lica; izvodi se cijelim stopalom, pa stoga nema velike snage i samo se iznimno koristi za napad; glavna mu je svrha odbijanje napada ili obaranje ruku, koje protivnik drži ispred sebe.

Mikić, Jovan-Spartak (1914–44), višestruki reprezentativac, prvak i rekorder Jugoslavije i Balkana u atletici. Sudjelovao u NOR i poginuo kao komandant Subotičkog partizanskog odreda u Subotici.

Mikina, Zdenko (1929–59), nastavnik tjel. odgoja; odbojkaški reprezentativac sa 56 nastupa, član Akademskog odbojkaškog kluba Mladost (Zagreb). AOK Mladost-Monting u spomen na uzornog sportaša organizira svake god. odbojkaški turnir »Memorijal Zdenka Mikine«.

mikrociklus, cjeloviti dio trenažnog procesa koji obuhvaća 6–14 dana, najčešće jedan tjedan (npr. vrijeme između dva natjecanja, odn. dviju utakmica). Treninzi u m. planiraju se i provode prema danima, a karakter i dinamika opterećenja slični su kao u mezociklusu, s tom razlikom što se vodi evidencija o neposrednim učincima svakog treninga.

miksteška igra loptom, staromeks. igra odbijanja u kojoj sudjeluju 2 ekipe s po 3 igrača raspoređenih u blizini središnje linije omeđenog polja za igru. Igra se punom gumenom loptom, kakvu su već poznavali stari narodi Maja i Azteka. Jedan igrač udara loptu na okruglu kamenu ploču i zatim u polje za igru, igrač protivničke ekipe odbija loptu na isti način natrag. Igrači udaraju (odbijaju) loptu nadlanicom zaštićenom debelo podstavljenom kožnom rukavicom s metalnim pločicama. M.i.l. rasprostranjena je, pored nogometa i pelota u mnogim krajevima Meksika. Po porijeklu je vjerojatno mješavina tal. igre pallone i staromeks. igara loptom. Već na crtežima iz pretkolumbijskog doba prikazani su igrači loptom s kamenjem za udaranje.

Mikulec, Stjepan (1916–78), akademik, redovni profesor Građevinskog fakulteta u Sarajevu; građevinar-hidrolog. Kao aktivan istraživač krša realizator mnogih hidroenergetskih objekata na području BiH; bio je dugogodišnji predsjednik Speleološkog dru-

štva BiH i Speleološkog saveza Jugoslavije te potpredsjednik UIS.

Mikulić, Branko (1928), društveno-politički i sp. radnik; obavljao različite dužnosti u društveno-političkim organizacijama i u organima drž. uprave u SRBiH; član CK SK BiH i sekretar njegovog IK; između ostalog bio je predsjednik Izvršnog vijeća Skupštine SRBiH, predsjednik CK SK BiH (1969–78), član Predsjedništva CK SKJ, predsjednik Predsjedništva SR BiH, Predsjednik Organizacionog komiteta zimskih OI 1984 u Sarajevu.

Miladinović, Jovan-Zoran (1939–82), nogometaš reprezentativac sa 17 nastupa i trener; član JFK Partizan (Beograd), zaslužni sportaš Jugoslavije. Sudjelovao na OI 1964 (VI mjesto) i na PE (II mjesto). Dobitnik Srebrne plakete NSJ.

Miladinović, Ružica (1940), rukometašica reprezentativka, članica Omladinskog RK Beograd, zaslužna sportašica Jugoslavije. Na PS 1965 članica ekipe koja je osvojila srebrnu medalju. U anketi Sportskih novosti (Zagreb) 1965 proglašena za najbolju sportašicu Jugoslavije.

Milakov, Milan (1930), profesor tjel. odgoja i više pedagoške škole u Beogradu; atletski reprezentativac i rekorder u skoku motkom, član AK Crvena zvezda (Beograd). Bio je prvi na studentskom PS 1953, savezni kapetan za omladinu, predsjednik Komisije za stručne kadrove Atletskog saveza Jugoslavije; član i predsjednik Komisije SFKJ za nastavu i kadrove. Od 1957 do 1968 bio rukovodilac Trenerskog odjeljenja Savezne prednjačko-trenerske škole u Beogradu. Napisao: *Plan i program nastave za više sportske trenere*, Beograd 1960 i dr. Dobitnik brojnih nagrada i priznanja te Majske nagrade Saveza organizacija za fizičku kulturu Srbije (1974).

Milano—San Remo, biciklizam: jednodnevna cestovna i jedna od najdužih klasičnih

MIKSTEŠKA IGRA LOPTOM

Z. MIKINA

F. MIHALIĆ

M. MIHOVILOVIĆ

